

Załącznik 2- rozwiązania stosowane w obliczaniu opłat za wykorzystanie wody do celów energetycznych

Portugalia

Opłata za 1000 m³ liczona jest ze wzoru

$$\text{Tax [EUR]} = (0,02 \times C_r + 0.004) \times C$$

gdzie $C_r = 1 \div 1,2$ zależnie od rzeki

$C = 1$ dla elektrowni o spadzie powyżej 10 m

$C = 0,5$ dla elektrowni pozostałych

Zakładając zużycie jednostkowe elektrowni niskospadowej na poziomie 120 m³/kWh, otrzymujemy stąd cenę

$$0,5 \times 0,000024 \text{ €/m}^3 \times 150 \text{ m}^3/\text{kWh} = 0,00144 \text{ €/kWh} = 1,8 \text{ €/MWh} \\ = 7,2 \text{ PLN/MWh}$$

Francja

Opłata dotyczy tylko elektrowni zużywających ponad 10⁶ m³ rocznie i jest proporcjonalna do spadku. W 2011 roku cena wynosiła

$$0,836 \times 10^{-6} \text{ €}/(\text{m} \cdot \text{m}^3).$$

Zastosowanie takiej regulacji do elektrowni o spadzie $H = 3$ m i zużyciu jednostkowym

150 m³/kWh skutkowałoby opłatą

$$3 \text{ m} \times 0,836 \times 10^{-6} \text{ €}/(\text{m} \cdot \text{m}^3) \times 150 \text{ m}^3/\text{kWh} = 0,376 \text{ €/MWh} = 1,5 \text{ PLN/MWh}$$

Rumunia

Jak wspomniano wcześniej, zastosowanie regulacji rumuńskiej prowadziłoby do opłat rzędu 150 PLN/MWh i spowodowałoby unicestwienie polskiej hydroenergetyki niskospadowej.

Odmienną regulację zastosowano we **Włoszech**, gdzie stosowana jest opłata roczna zależna od mocy zainstalowanej i składająca się z 3 składników:

1. 14 do 35 €/kW dla regionalnego urzędu gospodarki wodnej
2. 5,53 lub 7,35 €/kW dla władz lokalnych
3. 22 do 29 €/kW dla konsorcjum władz lokalnych w rejonach podgórskich i górskich

Maksymalna opłata dla elektrowni w rejonach nizinnych wynosi więc 42 €/kW. W warunkach polskich 1 kW mocy zainstalowanej daje średnio 2,5 MWh produkcji rocznej, a w przypadku MEW - 3,5 MWh, skąd wynika opłata średnia wynosząca odpowiednio 67 i 50 PLN/MWh.